

Амерички стрип и амерички сан

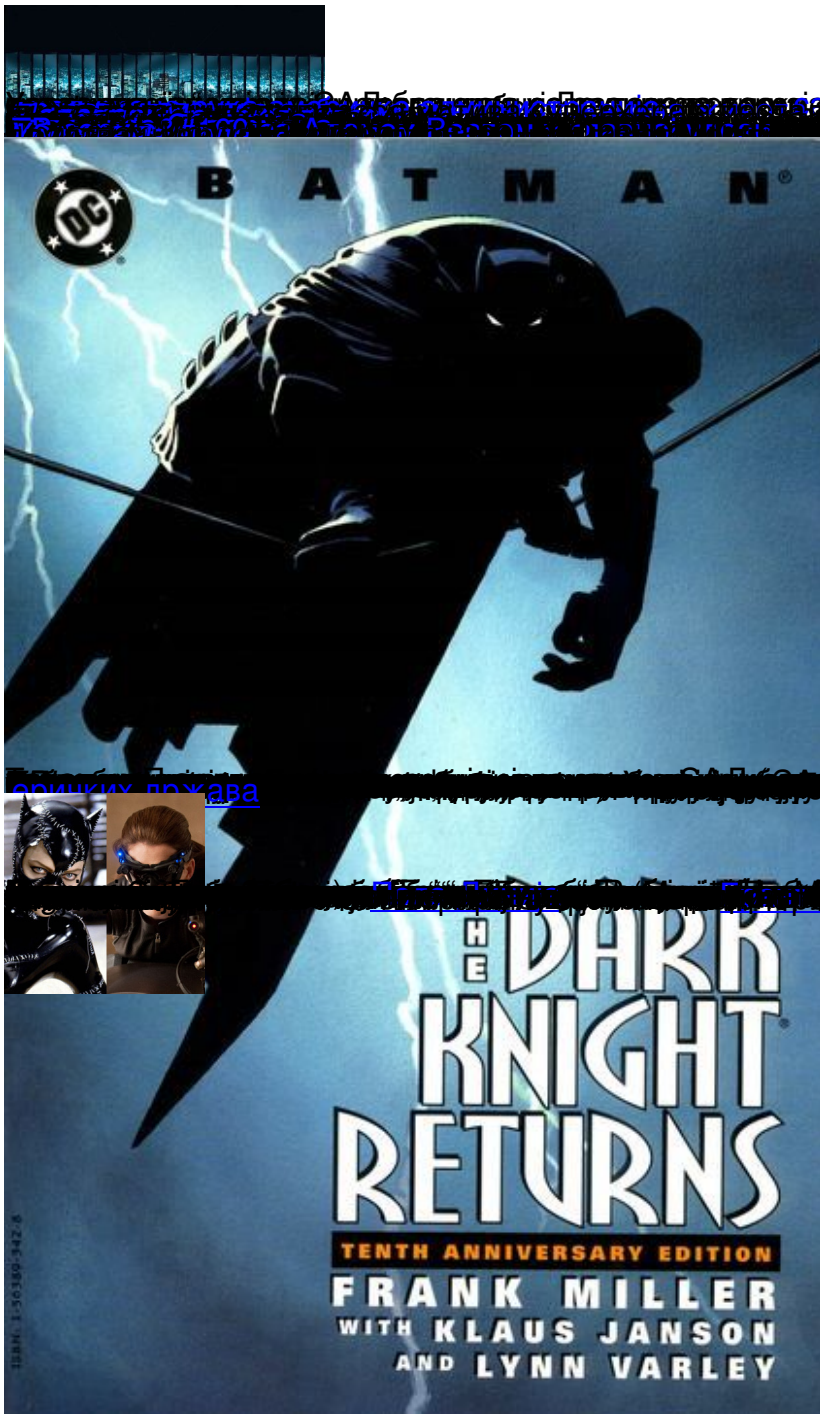
Једно од највећих културолошких и свакако најаутентичнијих достигнућа америчке културе уопште представља њихова школа стрипа. Иако Американци нису измислили стрип ништа мање него што су измислили кинематографију, њихова продукција током прве половине XX века постала је синоним за ова два уметничка правца и неизбежна тачка референције за све друге школе и уметнике у њиховом оквиру. Амерички стрип, баш као и Холивуд, постали су до времена Другог светског рата и Хладног рата својеврсни синоними за Америку уопште, док су критичари из „старих и културних европских земаља“ неретко са презиром и подсмехом одбацивали ове „нове уметности“, подвлачећи везе између њихових често јефтиних, плитких и патетичних садржаја и општеприхваћене наивности, инфантилности и нерафинираности америчког друштва и културе. Међутим, како је време пролазило (а Америка од прекоморске „колоније скоројевића“ постајала прва светска сила, прво за Запад, а затим за целу планету), хиперпродукција ове „јефтине забаве за масе“ почела је све више да се укршта, а неретко чак и да баца у засенак традиционалне уметничке правце.

Ако је конзервативној Европи требало времена да усвоји као уметност амерички стрип и холивудске филмове, са њиховим бескрајно упрошћеним дијалогом, црно-белом моралношћу и кичастом естетиком (многима то ни данас не полази за руком), ништа није било теже прогутати од поджанра тзв. *суперхеројских стрипова*, који су веома дуго третирани као чисто амерички куриозитет и културни симболи искључиво САД. Заиста, као што је и сама кованица „суперхерој“ својеврсни плеоназам (будући да хероизам сам по себи подразумева тзв. „суперерогацију“, тј. напуштање оквира онога што је „људски очекивано“ или што је „морална дужност“), тако је и амерички суперхеројски жанр озлоглашен по своме претеривању и необузданом етичко-естетском шаренилу, примереном „детињастој америчкој публици“, али неукусном за Европљане са својим развијеним митологијама, легендама и књижевним јунацима. Амерички суперхерој виђен је као отелотворење „западног“ погледа на свет (у оном смислу „Запада“ у коме је цела Европа, а можда чак и добар део америчке Источне обале – Исток), са његовим инсистирањем на индивидуалности, успеху и такмичењу и његовим величањем драгоцености и посебности појединца који леже у темељу Америчког сна.

Успон Мрачног витеза и сви амерички страхови

Пише: Никола Танасић

уторак, 11 септембар 2012 07:06

Успон Мрачног витеза и сви амерички страхови

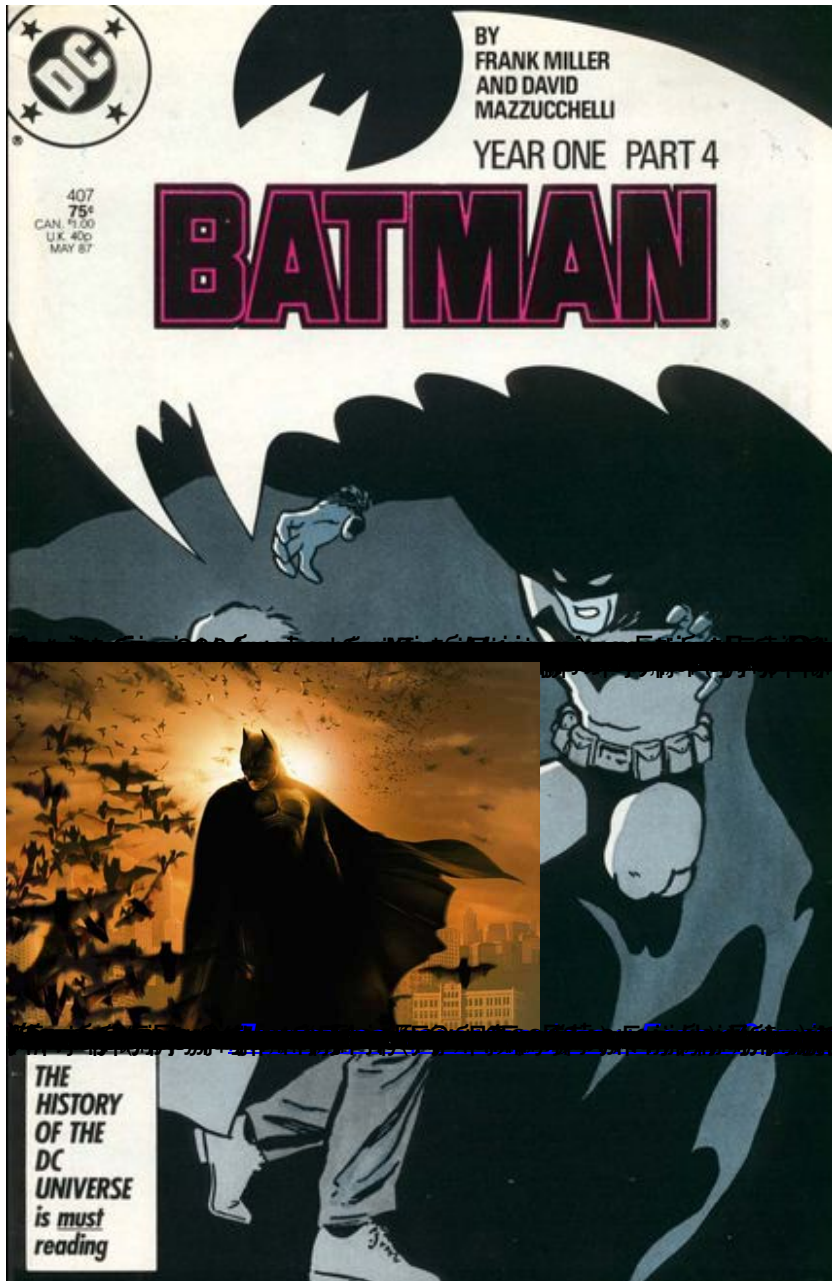
Пише: Никола Танасић
уторак, 11 септембар 2012 07:06

Успон Мрачног витеза и сви амерички страхови

Пише: Никола Танасић

уторак, 11 септембар 2012 07:06

Успон Мрачног витеза и сви амерички страхови

Пише: Никола Танасић
уторак, 11 септембар 2012 07:06

